

Hallo beste mensen.

De kerstspulletjes hebben hun weg naar de zolder (of andere opbergplaats) weer gevonden. De feestelijkheden (dit jaar helaas weer beperkt door corona) van Oud en Nieuw zijn óók weer voorbij: m.a.w. alles is weer 'in normale doen'.

De carnavalsverenigingen zitten er ook weer mee: het zal wel weer niets worden dit jaar...

Maar kom op beste mensen, er komen vast en zeker weer betere tijden. We máken er gewoon wat van, van HET LEVEN.

Zo kwam ik, al lezend in boeken uit m'n boekenkast, een kort maar krachtig stukje tegen van Phil Bosmans, de schrijvende priester uit Vlaanderen. Hij is inmiddels overleden maar heeft ons een schat aan prachtige boeken, met zulke waardevolle inzichten, nagelaten.

Wij kunnen hem daar heel dankbaar voor zijn.

In het boekje Zonnestralen van Vriendschap vond ik het volgende stukje:

LEVEN is 'LEVEN MET ANDEREN'

Leven met anderen is leven met hen
die me nodig hebben,
met wie ik alles moet delen,
die ik moet aanvaarden,
die ik geen pijn mag doen
en die ik moet liefhebben.

Wat ben ik zonder de anderen,
ik kan de anderen niet missen.

We zijn door ontelbare banden
met elkaar verbonden.

Ik kom pas tot ontplooiing
dankzij de anderen.

Ik heb de anderen nodig,
niet alleen omdat zij zoveel
voor mij doen en betekenen
maar ook omdat ik voor hen
zoveel kan doen.

'k MAG GEEN EILAND ZIJN IN EEN ZEE VAN MENSEN '.

Als je met zo weinig woorden zóveel tot uitdrukking kunt brengen:
PRACHTIG TOCH...

Weer een fijne maand en groetjes van Tonny Jacobs-Pothof.